

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713204235
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713204235.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: K. E., nar. XX.X.XXXX, B. - Q. XXXX/XX, K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 522,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 28.10.2013 č. k. 21C/108/2013-73 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom žalobca n e m á právo na náhradu trov konania.

N e p r i z n á v a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad uznesením č. k. 21C/108/2013-73 konanie zastavil. Nariadil žalovanému vrátiť žalobcovi zaplatený súdny poplatok vo výške 31,- eur, krátený o 6,70 eur a na vrátenie sumy 24,50 eur žalobcovi na účet vedený v ING Bank N.V. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX upravil Daňový úrad Bratislava v lehote 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 102,41 eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 51,20 eur na účet právneho zástupcu žalobcu vedený vo VÚB a.s. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou z 24.3.2013 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 522,58 eur s príslušným úrokom z omeškania, náhrady trov konania. Podaním z 22.10.2013 žalobca zobral svoj návrh späť pre zaplatenie pohľadávky žalovaným v celom rozsahu, vrátane trov konania. Preto okresný súd s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. V tomto prípade žalovaný zaplatil žalobcovi uplatnený nárok. Pre procesné zavinenie zastavenia konania žalovaným, súd zaviazal žalovaného aj k náhrade trov právneho zastúpenia 102,41 eur, a to napriek skutočnosti, že tieto už žalovaný zaplatil. Súd tak rozhodol z dôvodu, aby na strane žalobcu nedošlo k obohateniu bez právneho titulu.

Skutočnosť, že žalovaný zaplatil žalobcovi nárok, tak takéto stanovisko žalovaného je vyjadrením nesúhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane do konania. Ak vedľajší účastník vstúpil dobrovoľne do konania na strane žalovaného a uvádzal námietky, potom vedľajší účastník musí znášať

náhradu trov konania, ak žalobca sa vyjadroval k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Pre zavinenie trov z tohto právneho úkonu, a to vyjadrenia žalobcu k vstupu vedľajšieho účastníka, vedľajší účastník je povinný nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia. Tie pozostávajú zo sumy 51,20 eur priznaných podľa vyhlášky 655/2004 Z.z..

Proti povinnosti vedľajšieho účastníka zaplatiť žalobcovi trovy konania 51,20 eur dal odvolanie vedľajší účastník. Vstup vedľajšieho účastníka do konania bol dôvodný, pretože žalobca si uplatnil nárok z revolvingového úveru, kde zmluva nebola platne uzavretá. Na to poukázal vo vyjadrení z 10.9.2013. Súdny vo viacerých rozhodnutiach judikovali neplatnosť revolvingových zmlúv pre nevhodné predkladanie zmluvných podmienok. Nároky sa potom posudzujú v režime bezdôvodného obohatenia. Vedľajší účastník nevie, čo motivovalo žalovaného zaplatiť žalobcovi pohľadávku, ktorú zaplatiť nemusel vôbec. Z toho žalobcovi prakticky vzniklo bezdôvodne obohatenie. Nejasné je, či žalovaný sa rozhodol pri platení dlhu so znalosťou veci. Bolo mu vôbec doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, aj keď súd konštatuje, že žalovaný nesúhlasí so vzostupom vedľajšieho účastníka do konania? Žalovaný nikdy nenamietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovanému, nie žalobcu. Poukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky žalobcu pri kontraktčných procesoch so spotrebiteľmi. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že žalobca nemá vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov konania.

So žalovaným bol v Poprade spísaný úradný záznam, podľa ktorého žalovaný uviedol, že zaplatil žalobcovi ako istinu, tak aj trovy.

Krajský súd prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Navrhovateľ dňa 28.3.2013 podal žalobu týkajúcu sa plnenia povinností žalovaným z uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Od tejto zmluvy mal žalobca odstúpiť listom z 22.6.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania podaním doručeným súdu 29.5.2013, kde v prípade vydania platobného rozkazu vznáša odpor pre neprijateľne zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a nekalé obchodné praktiky. Z opatrnosti vznáša aj námietku premlčania. So vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil žalobca cestou právneho zástupcu, ktorý súčasne urobil čiastočné späťvzatie žaloby, pretože zo strany žalovaného došlo k zaplateniu sumy 60,- eur dňa 25.3.2013. Podaním z 11.9.2013 vedľajší účastník namietal platnosť uzavretia revolvingového úveru a dohody o používaní platobnej karty. Podpisom formulára úverovej zmluvy nemohlo dôjsť automaticky aj k paralelnému uzavretiu revolvingového úveru, či zmluvy o používaní platobnej karty. Nevhodné predkladanie zmluvných podmienok vo formulárových zmluvách možno považovať aj za nekalú obchodnú praktiku. Chýba tu vôľa žalovaného uzavrieť revolvingovú zmluvu, a v momente podpisu formulára uzavretia revolvingovej zmluvy nebolo prioritou. Ak nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o revolvingovom úvere, potom zmluvný vzťah účastníkov je potrebné posudzovať v režime bezdôvodného obohatenia. Žalovaný vyčerpal 862,15 eur a zaplatil 780,08 eur, takže nárok žalobcu je dôvodný len vo výške 22,07 eur. Žiada zastaviť konanie v rozsahu 60,- eur, kde došlo k úhrade. Navrhuje vyhovieť žalobe žalobcu len vo výške 22,07 eur so zákonným úrokom z omeškania. V prevyšujúcej časti je potrebné návrh zamietnuť. Toto vyjadrenie vedľajšieho účastníka reaguje na formulár žiadosti - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.1.2010, ktorá mala byť podkladom na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí úveru na kúpu tovaru. V osobitnom rámciku je formulárovo riešená otázka uzavretia zmluvy o používaní kreditnej karty s úverovým rámcem 700,- eur. V závere je uvedené, že klient podpisom tejto úverovej zmluvy zároveň súhlasí s jednotlivými podmienkami upravených v časti C až G úverovej zmluvy. Úverová zmluva má potom všeobecné podmienky Cetelem Slovensko a. s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. III všeobecných podmienok pojednáva o klasickom úvere, IV o úverom rámci - revolvingovom úvere a kreditnej karte.

Vedľajší účastník poukazuje na to, že žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru rieši jednak otázku poskytnutia úveru na kúpu tovaru, ale súčasne v rámciku je vyjadrená iná úverová zmluva

- revolvingový úver a zmluva o požívaní kreditnej karty. Je ťažko riešiť otázku vôle dlžníka, k akému zmluvnému záväzku sa vo vzťahu k žalobcovi zaviazal.

Okresný súd pri späťvzatí návrhu pre tvrdené zaplatenie dlhu spolu s trovami konania zo strany žalovaného neriešil otázku dôvodnosti podania žaloby a zohľadnenia námietok vedľajšieho účastníka. Konanie zastavil výlučne procesným postupom podľa § 146 ods. 2 O.s.p., že zaplatením pohľadávky žalovaný zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, preto je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania. Podľa § 142 ods.1 O.s.p. uhrádzajú sa účelne vynaložené trovy na bránenie práva, pričom pri zastavení konania pre tvrdené zaplatené pohľadávky, je potrebné zohľadniť aj na účelnosť vynaložených trov. Tieto trovy spočívajú v trovách právneho zastúpenia právnym zástupcom žalobcu, respektíve posúdiť aj účelnosť trov vedľajšieho účastníka pri obhajobe práv žalovaného. Je pravdivé tvrdenie vedľajšieho účastníka, že súd nemal overené zaplatenie pohľadávky a trov konania, pričom vychádzal len z prehlásenia právneho zástupcu žalobcu, aj keď na druhej strane je úradný záznam z 18.3.2014 (č. I. 103 spisu), kde žalovaný prehlasuje že žalobcovi zaplatil listinu aj trovy konania, bez zistenia toho, kedy došlo k úhradám a v akej výške na jednotlivé nároky (istinu, príslušenstvo pohľadávky a trovy konania).

Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal len z procesného dôvodu zastavenia konania pre zaplatenie pohľadávky žalovaným po podaní žaloby. Vôbec sa nezaoberal ochranou spotrebiteľa posudzovaním revolvingového vzťahu účastníkov, respektíve posúdením nároku, či sa jedná o úverovú zmluvu, revolvingový úver, alebo k zmluve o kreditnej karte. Súd sa nezaoberal odstúpením od úverovej zmluvy, zánikom zmluvného vzťahu odstúpením, či vznikol nárok len na bezdôvodné obohatenie, na čo poukazuje vedľajší účastník a dôvodnosť nároku žalobcu len na zaplatenie 22,07 eur oproti uplatnenej pohľadávke v konaní na zaplatenie 522,58 eur, respektíve dôvodnosti požadovaného úroku z 26,28 eur, či úrokov z omeškania 8,75 % ročne.

Okresný súd pri riešení náhrady trov prvostupňového konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, nezobral v úvahu namietané neplatné uzavretie revolvingovej úverovej zmluvy. O trovách konania rozhodoval podľa § 146 ods.2 O.s.p., napriek tvrdeniu žalobcu, že pohľadávka bola zo strany žalovaného uhradená v celom rozsahu (podanie na č.l. 71 spisu zo dňa 22.10.2013). Žalobca žiada od vedľajšieho účastníka preplatiť jeden úkon právnej pomoci, a to vznesením námietky k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Za úkon vyjadrenia k vstupu vedľajšieho účastníka do konania právny zástupca žalobcu požaduje preplatenie 51,20 eur na trovách právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky 655/2004 Z.z..

Okresný súd v uznesení z 28.10.2013 priznáva žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 102,41 eur, napriek skutočnosti, že tieto už žalovaný zaplatil. O tejto povinnosti rozhodol preto, aby „na strane žalobcu nedošlo k obohateniu bez právneho titulu“. Žalobca má zo strany žalovaného zaplatené trovy konania, naviac rozhodnutím okresného súdu 28.10.2013 je žalovaný povinný platiť ešte raz 102,41 eur prakticky bez právneho dôvodu. Naviac, žalobca má právo na náhradu trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 51,20 eur. Ak súd konštatuje, že zo strany žalovaného bola zaplatená ako istina, tak trovy konania, nebol dôvod riešiť osobitný nárok žalobcu vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Naviac, vedľajší účastník vstupom do konania podal vyjadrenie k právnemu nároku žalobcu, ktorý právny názor vedľajšieho účastníka súd nezohľadnil pri riešení náhrady trov konania, ale vychádzal len z procesného postupu pri späťvzatí žaloby pre platenie žalovaným (§ 146 ods.2 O.s.p.). Keď žalovaný potvrdzuje, že zaplatil trovy konania, potom pri výroku uznesenia z 28.10.2013, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ďalšie trovy právneho zastúpenia 102,41 eur, tak odvolaciemu súdu sa nejaví žiaden zákonný dôvod na to, aby bol vedľajší účastník zaviazaný k náhrade trov 51,20 eur pre právneho zástupcu žalobcu.

Vstup vedľajšieho účastníka pri ochrane občana spotrebiteľa znamená ochranu verejného záujmu, pričom túto ochranu neriešil súd prvého stupňa vo vzťahu k námietkam dôvodnosti žaloby vznesenej vedľajším účastníkom. Odvolací súd mení uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník vzniesol dôvodné námietky na právny základ zmluvného vzťahu účastníkov, a pochybnosti o platnom uzavretí revolvingového úveru a nárok len na bezdôvodné

obohatenie po odstúpení od zmluvy. Podľa odvolacieho súdu obrana vedľajšieho účastníka bola účelná, aj keď túto obranu súd prvého stupňa nezohľadnil pri náhrade trov konania.

Odvolací súd ináč hodnotí nárok žalobcu na náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Obrana vedľajšieho účastníka bola účelná, smerovala k ochrane práv spotrebiteľa - žalovaného. Preto okrem postupu podľa § 146 ods.2 O.s.p je možné využiť ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., že ak sú tu dôvody hodného osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Osobitný zreteľ je právne zhodnotenie nároku žalobcu ako bezdôvodné obohatenie, čo už súd prvého stupňa nevyhodnotil z hľadiska späťvzatia žaloby. Vychádzal len zo späťvzatia návrhu pre platenie zo strany žalovaného. Za účelne bránenie práv spotrebiteľa vedľajším účastníkom tu potom žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods.1 spojení s § 142 ods.1 O.s.p.. Úspešný vedľajší účastník má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Náhradu trov konania si neuplatnil, preto vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.